

tetésül »D« betűvel jelezzük. Helytelen Lenin 1905-ben megjelent cikkét »A pártszervezet és a pártos irodalom«-nak fordítani, amikor ez a magyar kiadványokban »Pártszervezet és pártirodalom« címmel szerepel. A 128. oldalon az egyik ábra: »Kétoldalas könyv-állvány« mást ábrázol, mint amit általában ezen értünk és mint amit Gyeniszjev is leír. A könyvcímek fordításai sem pontosak minden esetben. Ezek apró hibák, de egy könyvtárügyi kiadványban nem volna szabad elfordulniok.

Helyes lett volna a könyv fordítását függelékkal ellátni. Ez a függelék közölhette volna, hogy könyvtári technikánk és módszereink mennyiben térnek el a szovjetől; ez adhatott volna rövid áttekintést a magyar könyvtárügy fejlődéséről, a mi könyvtárhálózatunkról; arról, hogy eddig mit és mennyit tettünk át a szovjet módszerekből, tapasztalatokból; ez a függelék hozhatta volna azokat a bibliográfiákat, tájékoztatókat és egyéb segédesszközöket, amelyek már a magyar könyvtárosok rendelkezésére állanak; ez tájékoztathatott volna — mint ahogy Gyeniszjev szovjet viszonylatban teszi — az előfizetendő folyóiratokról, könyvtáraink fejlesztési tervéről, azokról a magyar művekről, amelyeket különböző formákban propagálni kell stb. Egy ilyen függelékkal a kiadvány könyvtárosképzésünknek nemcsak segédkönyvéül, de tankönyvéül is szolgálhatott volna. Hisz ilyen tankönyvre égető szükségünk van.

ZOLNAY VILMOS

Felolvasások a cséplőgép mellett

A nyári mezőgazdasági munkák idején a legfontosabb feladatok egyike a napi sajtó eljuttatása a munkacsapatokhoz. A cséplőgépeknel kora hajnaltól késő estig tart a munka és rövid pihenőiken a dolgozók nem olvasnak újságot. A könyvtáros feladata, hogy olvasson, vagy megfelelő aktívával olvastasson fel a dolgozóknak. Nyerje meg erre a munkára a cséplési ellenőrt!

Mi már az elmúlt évben is végeztünk ilyen munkát. Széles aktívahálózat szükséges ahhoz, hogy a könyvtár megoldhassa az ilyen feladatot. Az aktívák azok, akik eljuttatják a napi sajtót a munkahelyekre. Nagyon fontos, hogy akit erre kiszemelünk, jól olvasson, mert különben nem tudja összefogni a dolgozókat. Legjobban megfelel a felolvasásra az ebéd-szünet ideje. A mi járási könyvtárunk állandóan rendelkezik 4—5 olyan aktívával, akik rendszeresen járnak a munkacsapatoktat. Tartottunk szépirodalmi könyvekből is felolvasásokat és hogy mennyire értékeltek a dolgozók ezt a munkát, bizonyítja az, hogy már most érdeklődtek, lesz-e az idén is felolvasás?

Még lehet és meg is kell szervezni és a gépállomásokkal előre meg kell beszélni, kik lesznek a cséplőgép-felelősök és jóelőre fel kell hívni a figyelmüket, hogy meg ne feledkezzenek a napi sajtóról. Felvetődik a kérdés, hogy mily módon biztosítsa a könyvtár minden munkacsapat részére az újságot, hiszen a könyvtár részére nem jár annyi példányban, amennyire szükség van. Nálunk ezt a kérdést a pártszervezet oldotta meg.

Ahol húzamosabb ideig működik a gép — de máshol is! — ott húsz-huszonöt kötetből álló brigádkönyvtárat kell létesíteni. Ez arra jó, hogy az úgynevezett

»forgó emberek« akik két mázsálás között váltják egymást, a brigádládjából megfelelő könyvet kiválasztva, olvasással töltsék pihenő idejüket. Természetesen, idejében és megfelelő módon tudatosítani kell, hogy mire való a brigád-könyvláda. Igyekezünk ezt nemcsak a járási székhelyen, hanem a könyvtárhoz tartozó más községekben is megvalósítani. Sikerült is nem egy helyen, mint például Bihartordán, Derecskén, Furtán, Kismarján, Pocsajban, Cirkópusztán.

Nagyon jól kihasználható a kedvezőtlen időjárás okozta munkaszünet is az olvasatásra. Eső idején rendszerint fedél alá húzódnak a dolgozók. A könyvtáros feladata, hogy aktíváival az ilyen kényszerű munkaszünetet használja ki arra, hogy könyvet, újságot adjon a dolgozók kezébe, vagy olvasson fel nekik. Ha szükséges, a brigádláda anyagát cserélje ki, frissítse fel olyan könyvekkel, amelyeket a dolgozók keresnek, vagy még nem olvastak.

Hasznosítható a könyvtáros szempontjából a magyar embernek az a szokása is, hogy a nyári időben a kapu elé kiülve beszélgetéssel, »politizálással«, »tanyázással« tölti a vasárnap délutánt. Felvetődik azonban a kérdés, hogy egy-egy faluban levő 30—40 ilyen kapuelőtti tanyázást hogyan látogasson meg a könyvtáros; illetve az aktíva. Rossz munkát végezne az, aki mindet fel akarná keresni egy napon. Inkább egyet, de ott lelkiismeretes, odaadó munkát végezzon. A következő vasárnapra maradjon a másik és a következőre a harmadik. Utca szerint vagy kerületenként lehet és kell is megszervezni az ilyen látogatásokat.

NAGY LAJOS
a berettyóújfalusi Járási Könyvtár vezetője